

Kohtuotsus (kohtuasjad T-124/13 Itaalia vs. komisjon ja T-191/13 Hispaania vs. komisjon)

Pressi- ja teabeosakond

Euroopa Liidu Üldkohus tühistas kolm konkursiteadet, mis kohustavad kandidaate valima teise keelena ja EPSO-ga suhtlemise keelena inglise, prantsuse või saksa keele

Euroopa Personalivaliku Amet (EPSO) avaldas 2012. aasta detsembris ja 2013. aasta jaanuaris Euroopa Liidu Teatajas kolm avalike konkursside teadet töölevõtmise reservnimekirjade koostamiseks¹. Nende konkursiteadetega nõuti kandidaatidelt Euroopa Liidu ametlike keelte (mida sel ajal oli 23) hulgast esimese keele valdamist väga heal tasemel ja sellise teise keele rahuldaval tasemel valdamist, mille iga kandidaat valib inglise, prantsuse või saksa keele hulgast. Valitud teist keelt tuli kasutada EPSO ja kandidaatide vahelises kirjavahetus, valikumenetluses ning konkursside katsete läbiviimisel. Konkursiteadetes märgiti, et see piirang oli põhjendatud eelkõige teenistuse huvides, selleks et uued töötajad oleksid kohe valmis tegutsema ning olema suutelised oma igapäevatöös vabalt suhtlema, sest vastasel korral oleks institutsioonide toimimine oluliselt häiritud.

Itaalia ja Hispaania paluvad Euroopa Liidu Üldkohtul asjaomased konkursiteated tühistada. Need kaks liikmesriiki leiavad sisuliselt, et konkursiteated on diskrimineerivad ja rikuvad nii 1958. aasta määrusega nr 1² ette nähtud keeltekasutuse korda kui ka proportsionaalsuse põhimõtet. Itaalia ja Hispaania vaidlustavad kandidaatidele pandud kohustuse valida inglise, prantsuse või saksa keel mitte üksnes EPSO-ga suhtlemise keelena, vaid samuti teise keelena asjaomasteks konkurssideks.

Üldkohus tühistab oma tänase otsusega vaidlustatud konkursiteated.

Mis puudutab kandidaatide ja EPSO vahelises teabevahetuses kasutada võidavate keelte piiramist, siis väidab Itaalia, et Euroopa kodanikel on õigus pöörduda liidu institutsioonide poole ükskõik millises liidu 23 ametlikus keeles ning et neil on õigus saada institutsioonide vastuseid samas keeles. Järelikult on asjaomane piirang diskrimineerimine nende kodanike kahjuks, kelle ametlik keel ei ole inglise, prantsuse või saksa keel. Hispaania lisab, et piirang annab praktikas konkurentsieelise kõikidele kandidaatidele, kelle esimene keel on üks eespool viidatud kolmest keelest.

Meenutades ühte selleteemalist Euroopa Kohtu otsust³, rõhutab Üldkohus, et isegi kui institutsioonid võivad oma töökorras sätestada, milliseid keeli konkreetsetel juhtudel kasutatakse, ei ole vaidlustatud konkursiteadetega hõlmatud institutsioonid seda õigust kasutanud, kusjuures konkursiteateid ei saa selles suhtes pidada töökordadeks. Järelikult, kuna sellekohased muud

¹ Tegemist on teatega avaliku konkursi EPSO/AST/125/12 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri assistentide töölevõtmiseks auditi, rahanduse ja raamatupidamise ning majanduse ja statistika valdkondades (ELT 2012, C 394 A, lk 1), teatega avaliku konkursi EPSO/AST/126/12 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri assistentide töölevõtmiseks bioloogia, bioteaduste ja terviseteaduste; keemia; füüsika ja materjaliteaduste; tuumauuringute; tsiviil- ja masinaehituse ning elektrotehnika ja elektroonika valdkondades (ELT 2012, C 394 A, lk 11) ja teatega avaliku konkursi EPSO/AD/248/13 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri administraatorite (AD 6) töölevõtmiseks hoonete turvalisuse ja ehitustehnoloogia valdkondades (ELT 2013, C 29 A, lk 1).

² Muudetud nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, milles määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, 17, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3).

³ Kohtuotsus, 27.11.2012, Itaalia vs. komisjon ([C-566/10 P](#); vt pressiteade nr [153/12](#)).

sätted puuduvad, kuuluvad institutsioonide ning tema ametnike ja teenistujate vahelised suhted määruse nr 1 kohaldamisalasse. Sama kehtib suhete kohta, mis on institutsioonide ja avaliku konkursi kandidaatide vahel, kes ei ole põhimõtteliselt ei ametnikud ega teenistujad. Üldkohus lisab, et erinevalt Siseturu Ühtlustamise Ametist ei kohaldata vaidlusaluste konkursiteadetega hõlmatud institutsioonidele keeltekasutuse erikorda. **Üldkohus jõuab järeldusele, et vaidlustatud konkursiteated rikuvad määrust nr 105, milles need piiravad EPSO-ga teabevahetuse eespool viidatud kolme keelega. See põhjendus üksi on piisav kolme konkursiteate tühistamise õigustamiseks, ilma et oleks vaja analüüsida, kas need konkursiteated toovad kaasa keelatud diskrimineerimise keeleoskuse põhjal.** Nii selgitab Üldkohus, et kandidaadil on õigus valida kandideerimistaotluste koostamise keel kõikide ametlike keelte hulgast ning et EPSO saadetud teated peavad olema koostatud kandidaadi valitud keeles. Kolmest keelest ühe kasutamine kandidaadi poolt, kes oleks eelistanud EPSO-ga suhelda teises ametlikus keeles, ei saa vastupidi sellele, mida väidab komisjon, tagada EPSO ja kandidaatide vahelise teabevahetuse selgust ja üheselt mõistetavust.

Seoses kandidaatide kohustusega valida konkursside teise keelena inglise, prantsuse või saksa keel meenutab Üldkohus uuesti Euroopa Kohtu praktikat, mille kohaselt keele valiku piiramine piiratud arvu keeltega on diskrimineerimine keeleoskuse põhjal. Nimelt on ilmne, et sellise kohustusega eelistatakse teatud potentsiaalseid kandidaate (kel on määratud keeltest vähemalt ühe rahuldav oskus), kuna nad saavad konkursil osaleda ja neid saab nii võtta tööle liidu ametnike või teenistujatena, samas kui teised, kel seda oskust ei ole, on välja jäetud. Üldkohus analüüsib vaidlustatud konkursiteadetes ette nähtud piirangu põhjendust, et teha kindlaks, kas see võib olla õigustatud.

Üldkohtu arvates on väite puhul, et inglise, prantsuse ja saksa keel jäävad keelteks, mida kasutatakse valdavalt, võttes eelkõige arvesse liidu institutsioonide pikaajalist tava sisesuhtluses, tegemist ebamäärase väitega, mida ei ole konkreetsete andmetega täiendatud. **Ei saa eeldada, et uus ametnik, kes ei oska ühtegi keelt, mis on institutsiooni *lingua franca* või nõupidamise keel, ei ole kõnealusel institutsioonis kohe võimeline tarvilikku tööd tegema.**

Üldkohus märgib, et komisjoni esitatud statistika ei saa põhjendada tema väiteid keeltekasutuse kohta Euroopa institutsioonides. Seoses statistikaga Euroopa Liidu liikmesriikides võõrkeelte õppimise kohta, mille komisjon on samuti esitanud, leiab Üldkohus, et see ei välista diskrimineerimise olemasolu. **Üldkohus jõuab järeldusele, et komisjon ei ole tõendanud, et asjaomane piiramine on teenistuse huvides. Tema arvates ei ole kandidaatide kohustus valida teise keelena inglise, prantsuse või saksa keel ei objektiivselt põhjendatud ega proportsionaalne komisjoni taotletava eesmärgi suhtes, milleks on nende ametnike ja teenistujate töölevõtmine, kes on kohe valmis tegutsema.**

MÄRKUS: Üldkohtu lahendi peale võib kahe kuu jooksul selle teatavakstegemisest esitada Euroopa Kohtule edasikaebuse üksnes õigusküsimustes.

MÄRKUS: Tühistamishagi taotletakse liidu õigusega vastuolus olevate liidu institutsioonide õigusaktide tühistamist. Teatud tingimustel võivad liikmesriigid, Euroopa institutsioonid ja eraõiguslikud isikud esitada Euroopa Kohtule või Üldkohtule tühistamishagi. Kui hagi on põhjendatud, tühistatakse õigusakt. Asjassepuutuv institutsioon peab täitma õiguslõnga, mis õigusakti tühistamisega võib tekkida.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Üldkohtule siduv.

Otsuste [T-124/13](#) ja [T-191/13](#) terviktekst on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127